



Pod znakiem Mollera

W naszym życiu teatralnym z ostatnich kilku miesięcy podkreślić należy m. inn. żywe zainteresowanie się Molierem. Po warszawskich „Uczonych białogłowach” i „Lekarzu mimo woli” w Toruniu — notujemy premiery „Grzegorza Dandina” w Państwowym Teatrze w Opolu i „Szkolę żon” w Państwowym Teatrze Polskim Bielsko-Cieszyn. Oba tym przedstawieniom poświęcimy jeszcze baczniejszą uwagę, opowiadając w jednym z najbliższych numerów zagadnienia teatrów terenowych (ze szczególnym uwzględnieniem teatru opolskiego, który w trudnych warunkach rozwija coraz żywszą i zasługującą na zainteresowanie działalność). Tu wypada jedynie stwierdzić, że oba powyższe przedstawienia potwierdzają raz jeszcze tezę o ogromnym wyrównaniu poziomów pomiędzy tzw. „centrami kulturalnymi” a tzw. „prowincją”. Oba one mają rzetelny wymiar artystyczny, którego by się żaden teatr stołeczny nie powstydził. „Grzegorza Dandina” reżyserowała w Opolu Krystyna Berwińska, ceniąc komedię czystość stylu, nieklamany wdzięk i rzetelną linię

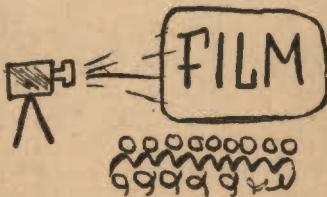
ideową i obyczajową. Nadmienić wypada przy tej sposobności o pomocy i opiece, roztańcanej przez teatry krakowskie nad swoim młodszym i uboższym kręwym. W tym przedstawieniu zaznaczyła się ona wydatnie: scenografem była Salomea Gawrońska, choreografię opracowała Wanda Szczuka, muzykę ułożył Kazimierz Meyerhold, prolog był pióra Zbigniewa Krawczykowskiego. Na terenie Bielska zadebiutował reżyserko pracujący dotąd w Lublinie Czesław Strzelecki i zadebiutował dobrze. Bielska „Szkola żon” miała solidnie wypracowaną dokładność szczegółów i pomysłów — przy współudziale scenografa Romana Feniuka — rozwiązania



„Szkola żon” — u góry: J. Wi duchowska (Agatka) i Fr. Buratowski (Grzela); u dołu: K. Fabisiak (Arnold) i B. Zieliński (Horacy).

kompozycyjne. Nie można także pominąć milczeniem Kazimierza Fabisiaka, który stworzył pełnowymiarową komediową postać Arnolfa, oraz Haliny Dobrowolskiej ze szczerą naiwnością interpretującej Anusię.

vegl.



NOWE FILMY ZAGRANICZNE W POLSKIEJ WERSJI

Wytwórnia Filmów Fabularnych opracowuje w polskiej wer-



„Grzegorz Dandina” — Klucz-nikowa (Aniela), Kleynowa (Klaudyna) Klucz-nik (Grzegorz).